

ВТОРАТА НЕДЕЛА ОТЪ ПОСТЫТЫ.

Бáхъ же нѣцыи ѿ книжникъ, тѣ сѣдáще, и помышлáюще въ серцáхъ своихъ: что сѣй тáкъ глаголетъ хълаи;

(Марк. гл. 2, ст. 6 и 7).

ЗА ЗАВИСТЬ-ТА.

Трѣвѣка ные грѣшни челоуѣци да търпимъ, когато и Самитъ Безгрѣшный Сынъ Божий сá осждава, Исусъ Христосъ, Божественнiатъ цѣлитель на дѣшиты и тѣлесата, пакъ дошълъ отъ Галлейскыты страны въ Капернаумъ. Тѣка въ самiа той день направилъ три голѣмы добрины, както сá каза въ днешното Евангелiе. Първата, приказалъ на гражданыты едно подчение, въ което истъкавалъ небесното Си оучителство съ толкъва сладость, и съ толкъва сила, цото привлѣкълъ почти всичкиа градъ тый, цото сá испълнила отъ вътрѣ къщата, гдѣто проповѣдалъ. „Слѣшано вѣсть, iакъ въ домѣ ѣсть, и ѡвiе соврáшася мнози, iакоже котомѣ не в мѣщáтися ни при двѣрехъ: и глаголаше iмъ слóво.“ (1) Втората, съ едно всеилно слово исцѣлилъ единъ вѣденъ разслабленъ, когото носили четворица челоуѣци. „Востáни, и возмi ѡдръ твоi, и ходи.“ (2) А третата, заедно съ тѣлесното здравiе, далъ мѣ и дѣшевно здравiе, като мѣ дарилъ съ Божественната Си власть прощение на грѣховеы. „Чáдо, ѡтпѣщáются тебѣ грѣси твои.“ [тамж. ст. 15] Из какое благодарение мѣ въздаватъ Капернаумскыты жителъ? Всичкыатъ народъ сá удивлáва, похвалáва, слави Бога. „Икъ дивѣтися всѣмъ, и слáвити Бóга, глаголющымъ: николiже тáкъ видѣхомъ.“ [ст. 21]. А книжницити, които държатъ закона, дѣховныатъ чинъ на Синагогата, осждаватъ Го като хълитель. „Бáхъ же нѣцыи ѿ книжникъ тáмъ сѣдáще, и размышлáюще въ

[1] Марк. гл. 2, ст. 1 и 2. [2] ст. 9.